
ROZGNOIĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozgnoić).

3 pl praet subst rozgnoiły sie (1) WróbŻółt, rozgnoili sie (1) Leop.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozgnoić.

Zaropieć, zaognić się (2) :

Szereg: »rozgnoić się i pokazać (a. skażonym być)« (2): WróbŻółt 37/6; Rozgnoili sie (zás) y pokázili blizny moie [putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae] Leop Ps 37/6.

Formacje współrdzenne cf GNOIĆ SIĘ.

Cf [ROZGNOJONY]

MN